

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 19 marca 2019 r.
(OR. en)**

**2018/0123 (COD)
LEX 1873**

**PE-CONS 80/1/18
REV 1**

**UD 324
CODEC 2299**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (UE) NR 952/2013
USTANAWIAJĄCE UNIJNY KODEKS CELNY**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/...**

z dnia 19 marca 2019 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33, 114 i 207,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 367 z 10.10.2018, s. 39.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 lutego 2019 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013¹ ustanawia unijny kodeks celny (zwany dalej „kodeksem”), określający ogólne przepisy i procedury mające zastosowanie do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii lub z niego wyprowadzanych.
- (2) W obszar celny Unii należy włączyć włoską gminę Campione d’Italia, stanowiącą włoską enklawę na terytorium Szwajcarii, oraz włoskie wody jeziora Lugano, ponieważ historyczne powody uzasadniające wyłączenie tych terytoriów, takie jak ich izolacja i niekorzystna sytuacja gospodarcza, nie mają już zastosowania. Z tych samych względów terytoria te powinny zostać włączone w zakres stosowania ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, a jednocześnie pozostać wyłączone z zakresu wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. W celu zapewnienia, aby wymienione zmiany zaczęły obowiązywać spójnie w tym samym momencie, włączenie tych terytoriów w obszar celny Unii powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2020 r.
- (3) Należy zmienić kodeks w celu doprecyzowania, że posiadacz decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (zwanej dalej „decyzją WIT”) może korzystać z decyzji WIT przez okres do sześciu miesięcy po jej cofnięciu, jeżeli cofnięcie wynikało z faktu, że nie była ona zgodna z prawem celnym lub warunki wydania decyzji WIT nie zostały spełnione lub nie są już dłużej spełnione.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (4) Czasowe składowanie należy dodać do wykazu formalności celnych objętych przepisem kodeksu przewidującym wygaśnięcie długu celnego powstałego w wyniku niespełnienia warunków lub obowiązków, w przypadkach gdy uchybienie nie miało istotnego wpływu na prawidłowy przebieg danej procedury, nie stanowiło usiłowania popełnienia oszustwa, a sytuacja została następnie uregulowana. Do celów wygaśnięcia długu celnego w takich przypadkach czasowe składowanie nie powinno być traktowane inaczej niż procedura celna. Należy również zmienić przekazanie uprawnień Komisji umożliwiające uzupełnianie tego przepisu kodeksu, tak aby uwzględniało ono czasowe składowanie.
- (5) W przypadku gdy organy celne mają obowiązek unieważnić przywózową deklarację skróconą, ponieważ objęte nią towary nie zostały wprowadzone na obszar celny Unii, taka przywózowa deklaracja skrócona powinna zostać unieważniona niezwłocznie po upływie 200 dni od jej złożenia, a nie w terminie 200 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać wprowadzone na obszar celny Unii.

- (6) Aby umożliwić organom celnym przeprowadzenie prawidłowej analizy ryzyka i właściwego zakresu kontroli opartych na analizie ryzyka, konieczne jest zapewnienie, aby przedsiębiorcy dostarczali im dane i informacje dotyczące towarów nieunijnych, jeszcze przed przybyciem tych towarów, w formie przywozowej deklaracji skróconej. W przypadku gdy przywozowa deklaracja skrócona nie została złożona przed wprowadzeniem towarów na obszar celny Unii, a obowiązek jej złożenia nie został uchylony, przedsiębiorcy powinni przekazać w swoim zgłoszeniu celnym lub deklaracji do czasowego składowania dane i informacje zawierane zazwyczaj w przywozowej deklaracji skróconej. W tym celu możliwość złożenia zgłoszenia celnego lub deklaracji do czasowego składowania zamiast przywozowej deklaracji skróconej powinny być dostępne tylko wówczas, jeśli zezwolą na to organy celne, którym przedstawiane są towary. W przypadku gdy organy celne mają obowiązek unieważnić deklarację do tymczasowego składowania, ponieważ objęte nią towary nie zostały im przedstawione, ta deklaracja powinna zostać unieważniona niezwłocznie po upływie 30 dni od jej złożenia, a nie w terminie 30 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać przedstawione organom celnym.

- (7) Należy przewidzieć całkowite zwolnienie z należności celnych przywozowych w odniesieniu do towarów, które zostały naprawione lub zmienione w ramach procedury uszlachetniania biernego w kraju lub na terytorium, z którymi Unia zawarła umowę międzynarodową przewidującą takie zwolnienie, co ma zagwarantować, że Unia spełnia swoje międzynarodowe zobowiązania w tym zakresie. Ponieważ zakres tego zwolnienia ograniczony jest do przywozu produktów, które faktycznie zostały naprawione lub zmienione w danym kraju lub na danym terytorium, zwolnieniem tym nie powinno się obejmować przywozu produktów naprawionych lub zmienionych uzyskanych z towarów ekwiwalentnych lub przywozu produktów zamiennych w ramach systemu standardowej wymiany. Zwolnienie z należności celnych przywozowych nie powinno mieć zatem zastosowania do takich towarów i produktów.
- (8) W przypadku gdy organy celne mają obowiązek unieważnić wywozową deklarację skróconą lub powiadomienie o powrotnym wywozie, ponieważ objęte nimi towary nie zostały wyprowadzone poza obszar celny Unii, taka deklaracja lub takie powiadomienie powinny zostać unieważnione niezwłocznie po upływie 150 dni od ich złożenia, a nie w terminie 150 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać wyprowadzone poza obszar celny Unii.

- (9) Zgodnie z zasadą proporcjonalności konieczne i stosowne jest wyeliminowanie szeregu błędów technicznych, które zostały stwierdzone podczas stosowania kodeksu od czasu jego wejścia w życie, włączenie dwóch terytoriów jednego z państw członkowskich w zakres obszaru celnego Unii oraz dostosowanie kodeksu do umowy międzynarodowej, która nie obowiązywała w chwili jego przyjęcia, aby osiągnąć cele podstawowe w postaci umożliwienia skutecznego funkcjonowania unii celnej i wdrożenia wspólnej polityki handlowej. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 952/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 ust. 1 tiret dwunaste otrzymuje brzmienie:

„— terytorium Republiki Włoskiej, z wyjątkiem gminy Livigno,”;

- 2) art. 34 ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli decyzja WIT lub decyzja WIP tracą ważność zgodnie z ust. 1 lit. b) lub ust. 2 bądź zostają cofnięte zgodnie z ust. 5, 7 lub 8, decyzja WIT lub decyzja WIP mogą być nadal używane w odniesieniu do wiążących umów zawartych na podstawie decyzji, zanim te decyzje utraciły ważność lub zostały cofnięte. To przedłużone użycie nie ma zastosowania, gdy decyzja WIP jest wydana w odniesieniu do towarów, które mają zostać wywiezione.”;

- 3) art. 124 ust. 1 lit. h) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) uchybienie, które doprowadziło do powstania długu celnego, nie miało istotnego wpływu na prawidłowy przebieg czasowego składowania lub danej procedury celnej i nie stanowiło usiłowania popełnienia oszustwa,”;

- 4) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 126

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 284, w celu określenia wykazu uchybień, które nie mają istotnego wpływu na prawidłowy przebieg czasowego składowania lub danej procedury celnej, uzupełniającego art. 124 ust. 1 lit. h) ppkt (i).”;

- 5) art. 129 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono przywózową deklarację skróconą, nie zostają wprowadzone na obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają tę deklarację w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego; lub
- b) po upływie 200 dni od złożenia deklaracji.”;

6) art. 139 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy towary nieunijne przedstawione organom celnym nie są objęte przywózową deklaracją skróconą oraz z wyjątkiem przypadków, gdy obowiązek złożenia takiej deklaracji zostanie uchylony, jedna z osób, o których mowa w art. 127 ust. 4, nie naruszając przepisów art. 127 ust. 6, niezwłocznie składa taką deklarację lub, jeśli wyrażą na to zgodę organy celne, składa zamiast niej zgłoszenie celne lub deklarację do czasowego składowania. Jeżeli w takich okolicznościach składane jest zgłoszenie celne lub deklaracja do czasowego składowania, zawierają one co najmniej dane, które są niezbędne dla przywózowej deklaracji skróconej.”;

7) art. 146 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary objęte złożoną deklaracją do czasowego składowania nie zostały przedstawione organom celnym, organy celne niezwłocznie unieważniają tę deklarację w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego; lub
- b) po upływie 30 dni od złożenia deklaracji.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 260a

Towary naprawione lub zmienione w ramach umów międzynarodowych

1. Całkowitego zwolnienia z należności celnych przywozowych udziela się produktom przetworzonym uzyskanym z towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego, jeżeli udowodniono organom celnym, że:
 - a) towary te zostały naprawione lub zmienione w kraju lub na terytorium znajdującym się poza obszarem celnym Unii, z którym to krajem lub terytorium Unia zawarła umowę międzynarodową przewidującą tego typu zwolnienie; oraz
 - b) spełniono warunki zwolnienia z należności celnych przywozowych określone w umowie, o której mowa w lit. a).
2. Ust. 1 nie ma zastosowania do produktów przetworzonych uzyskanych z towarów ekwiwalentnych, o których mowa w art. 223, ani do produktów zamiennych, o których mowa w art. 261 i 262.”;

9) art. 272 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono wywozową deklarację skróconą, nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają deklarację w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego; lub
- b) po upływie 150 dni od złożenia deklaracji.”;

10) art. 275 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono powiadomienie o powrotnym wywozie, nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają to powiadomienie w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego; lub
- b) po upływie 150 dni od złożenia powiadomienia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący